

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

Klasa 40 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. februara 1930.

PATENTNI SPIS BR. 6741

Fa. Jacob Neurath, Beč.

Ležišni metali ternarnog sistema kalaj-antimon-olovo, koji sadrže kadmiuma.

Prijava od 23. januara 1929.

Važi od 1. jula 1929.

Poslednjih godina došli su u prodaju ležišni metali, koji pripadaju ternarnom sistemu kalaj-antimon-olovo, pa su pri sadržini kalaja od 10 do 55% isto tako dobri kao legure koje sadrže mnogo kalaja i to 70% i više. Te su legure stvrđnute dodavanjem kadmija, pa sadrže obično malo procenata bakra, koji treba da spreči rastavljanje legurnih sastojaka, kad se rastopina ohladi. Većim delovanjem bakra povisuje se tačka topljenja tih legura, tako da pri temperaturi, koja je patrebna za topljenje, može nastati oksidacija kalaja i bakra. Onda je ležišni liv pomešan sa SnO_2 i Cu_2O . Ta su jedinjenja tvrda kao staklo pa izgrebu osovinu; ta su jedinjenja najglavniji uzroci za zagrevanje ležišta. Zatim imaju te legure sa većim dodatkom kadmija krupnozrnastu strukturu, tako da je kadmijumovo dejstvo otvrdnjavanja spojeno sa neželjenim uticajem na ostala svojstva čvrstvće, time što ta svojstva postaju neravnomerna.

Predmet ovog pronaleta čine pak ležišni metali, ternarnog sistema kalaj antimon-olovo, koji sadrže kadmijum, a sa sadržinom od 10—55% kalaja, 10—30% antimona, 0,5—7% bakra, 0,2—3% kadmija i ostalo olova, a kod kojih je bakar sasvim ili delimično zamenjen niklom.

Pokazalo se, da se dodavanjem nikla u ove legure, pri odgovarajućem smanjivanju sadržine bakra, spušta tačka topljenja tih legura, tako da se oksidisanje pri topljenju može pouzdano izbeći. Ali pre svega je utvrđeno, da kriva linija tvrdoće pri toploti, to

je ona kriva, koja pokazuje tvrdoću legura pri rastenu topote, ima povoljniji tok, nego li kod legura iste vrste, koje ne sadrže nikla. Naime opadanje tvrdoće kad rasti temperatura, manje je kod legura, koje sadrže nikla nego li kod poznatih legura bez nikla. Pošto su ležišni metali usled trenja obično izloženi i višim temperaturama, to ima ovo svojstvo legura prema ovom pronaletu, veliku važnost. Naročito su podesne ove legure za ležišta sa velikim opterećenjem, kao na pr. za lokomotivska ležišta.

Ležišni metali, koji sadrže nikla mogu se legirati i sa arsenom. Taj dodatak doprinosi da se sprečava oksidisanje, time, što arsenska jedinjenja, koja se obrazuju, imaju pri temperaturi topljenja tako visoki pritisak pare, da se sprečava prilaz vazduha ka rastopini pa se izbegava oksidacija metala. Pored toga dodavanje arsena, utiče da legure bivaju sitnijeg zrna i homogenije.

Kao naročito podesna pokazala se jedna legura ovakvog sastava.

40 —	41%	Sn,
3,0 —	3,5%	Cu,
0,5 —	1,0%	Ni,
13,0 —	16,0%	Sb,
1,5 —	2,0%	Cd,
0,5 —	1,0%	As,
41,5 —	35,5%	Pb,

Doduše već je dodavan nikel pa i arsen u legure ovog ternarnog sistema, koje sadrže kadmijum, ali koje su imale vrlo malu sadržinu kalaja (oko 4%). Ali je postojala

bojazan da će dodavanje nikla u legure sa sadržinom kalaja 10—55% smanjiti sposobnost gnječenja ovih legura. Ali iznenadno se pokazalo, da te legure primaju nikel, a da se ne utiče nepovoljno na sposobnost gnječenja.

Patentni zahtevi:

1. Ležišni metali ternarnog sistema kalaj-antimon-olovo, koji sadrže kadmium, sa

sadržinom od 10—55% kalaja, 10—30% antimona, 0,5—7% bakra, 0,2—3% kadmituma a ostalo olova, naznačeni time, što je bakar sasvim ili delimično zamenjen niklom.

2. Ležištni metali prema zahtevu 1, sa sastavom 40—41% Sn, 13—16% Sb, 1,5—2% Cd i 41,5—35,5% Pb, naznačeni time, što oni sadrže pored 3—3,5% Cu i 0,5—1% Ni još 0,5—1% As.